

*Najprvič se spričam vam otec duhovni
koji napram meni bili ste tak dobri
i na tužen spreved meni potrudilji
prosim kaj mi dušu Bogu izručilji.*

*K sebi vas vuzam, o draga dečica,
iz rake vas zove mila vam majkica,
koja denes od vas mora se reziti
i z doma našega žalosno oditi.*

*Si skupa ljubljeni s Bogom ostanite,
vu miru i slogi med sobom živite.
Bog je tak odredil, drugač nebre biti,
o dečica draga, moram vas staviti.*

*Otec, Bog nebeski, Marija Djevica,
najte skratit Ani nigdar svoja ljica.
Vu življenju svojem mnogo je trpela,
da bi ve mir, pokoj, diku neba mela! Amen.*

Osim u spričavanjima, Balog je svoju darovitost potvrdio i uspjelim skladateljskim radom. Poznat je kao autor preko dvadesetak crkvenih popjevaka, među kojima se ističu popijevke u čast Blažene Djevice Marije. Vrijedno je navesti i to da je Balog, iako seoski orguljaš, pratio svu stručnu glazbenu literaturu, a surađivao je i s društvima diljem Međimurja koja su gajila i svjetovnu glazbu. I kao čovjek i kao glazbenik reproduktivac i stvaralac, Balog je ostavio vidne tragove svoje djelatnosti. Bio je jedan od posljednjih kantora, orguljaša iz Međimurja, koji su dušom i srcem njegovali i prenosili pučku crkvenu popijevku i ostali trajno zaslužni za njezin život do naših dana.

IZ GLAZBENE PROŠLOSTI

Andro Sentinella (1897.—1970.)

Nikola Buble, Split

Maestro Andro Sentinella (Trogir, 9. kolovoza 1897. — Trogir, 23. listopada 1970.) pohađao je osnovnu školu u Trogiru, gimnaziju u Splitu, a glazbu uči privatno. Sa sedam godina obrađuje narodne napjeve za mali tamburaški sastav, a s petnaest godina posvećuje se isključivo muzici. Kao dječak svirao je klarinet u trogirskoj (limenoj) glazbi, a kasnije se odlučio za glasovir, orgulje, dirigiranje i skladanje. Nakon prvoga svjetskog rata postaje učenik poznatoga češkog skladatelja i dirigenta Cyrila Hrazdica. Ovaj ga podučava harmoniju, kontrapunkt, orkestraciju i kompoziciju. Hrazdira je Sentinellu veoma cijenio kao talentiranog učenika, a kasnije i kao sposobnog glazbenika, o čemu svjedoči njihova uzajamna korespondencija. Ovaj njihov prisni kontakt trajao je sve do Hrazdirine smrti 1926.

Godine 1925. A. Sentinella odlazi u Zagreb i Prag na stručno usavršavanje. U Pragu se, nakon položenoga kvalifikacijskog ispita, upisuje na konzervatorij. Nažalost, nakon kraćeg vremena oboli i zbog zdravstvenih razloga vraća se u domovinu. U Šibeniku boravi do 1935., a taj period znači za Sentinellu neobično plodan umjetnički i pedagoški rad. Bio je kapelnik šibenske Narodne glazbe, zborovođa pjevačkog društva Kolo (od 1926. do 1928.), zatim dirigent Filharmoničkog društva do njegova stapanja s Kolom 1931. godine, glazbeni učitelj na gimnaziji, učiteljskoj školi i sjemeništu, orguljaš i zborovođa šibenske katedralne crkve, povremeni dirigent pjevačkog društva Srbadija i

pjevačkog društva Seljačka sloga; istakao se i kao melograf šibenskih crkvenih pučkih napjeva.

U Trogir se vraća 1935. godine i idućih pet godina posvećuje Narodnoj glazbi i pjevačkom društvu Kolo (ova trogirsko društvo Sentinella je već vodio prije svog odlaska u Šibenik, Kolo od 1919. do 1922, a Narodnu glazbu od 1922. do 1924. godine). Godine 1940. ponovno se vraća u Šibenik, a početkom drugoga svjetskog rata odlazi u Zagreb gdje predaje na vojnoj muzičkoj školi; već 1947. bio je dirigent Narodne glazbe i Pjevačkog društva Kolo u Trogiru. Nešto kasnije postaje dirigent tamburaškog orkestra i harmonikaškog omladinskog ansambla. Uz to je nastavnik glazbenog odgoja u Osnovnoj školi, a sve do smrti orguljaš je i zborovođa Zborno-opatske crkve u Trogiru.

Kao skladatelj A. Sentinella nije ostavio velik broj djela. No njegovih dvadesetak skladbi govore o autoru kojega krase temeljito teorijsko znanje i bogata invencija. Skladao je za glasovir, orgulje, pjevačke zborove, glas i glasovir, violinu i glasovir. Napisao je i dva baleta (Pepeljuga, Snježana i sedam patuljaka), u koje unosi i folklorne glazbene teme iz trogirskog kraja. Za potrebe puhačkog orkestra (šibensku i trogirsku Narodnu glazbu) transkribirao je niz djela opernih autora, a obrađivao je narodne napjeve za vokalne sastave. Zalagao se uvijek za repertoar s djelima slavenskih, posebno hrvatskih autora. Povodom proslave 50. godišnjice »uspješnog i aktivnog rada na muzičkom polju« dobio je republičku nagradu Saveza muzičkih društava Hrvatske.